

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1085/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. P. (1)	Oskarżony uznany został za winnego tego, że w okresie od września 2015 r. do dnia 26 czerwca 2018 r. w G. w tym, w okresie wspólnego zamieszkiwania w okresie do września 2017 r., znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną K.	

		P. poprzez wyzywanie słowami wulgarnymi uznawanymi powszechnie za obelżywe, wszczynanie awantur, znieważanie, opluwanie, przystawianie noża do szyi, kopanie po całym ciele, szturchanie, popychanie, wyrzucanie za drzwi mieszkania oraz stosowanie gróźb karalnych, tj. czyn z art. 207 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>a. A. P. (1) i K. P. pobrali się dnia 21.12.2011 r. i zamieszkali wspólnie w mieszkaniu w G. na ul. (...), wraz z nimi zamieszkał też syn K. P., urodzony w dniu (...) - M. S. (1). W dniu (...) urodziła się córka A. P. (1) i K. A. P.. W trakcie trwania małżeństwa A. P. (1) nadużywał alkoholu, a K. P. nadużywała alkoholu przed urodzeniem córki, zdarzało się też, że K. P. spożywała alkohol w nadmiernej ilości także po urodzeniu córki.</p> <p>A. P. (1) od początku małżeństwa był agresywny i wybuchowy, a jego zachowanie uległo pogorszeniu po urodzeniu się córki, kiedy to A. P. (1) nie zaprzestał nadużywania alkoholu lecz dodatkowo jeszcze zaczął zażywać narkotyki. Na zachowanie A. P. (1) wpływ miał również fakt, że po urodzeniu córki stracił on</p>	częściowe wyjaśnienia oskarżonego	511v.-512v.	

pracę i nie mógł znaleźć kolejnej.

We wrześniu 2015r., A. P. (1) będący pod wpływem alkoholu, wziął z łóżeczka córkę i oświadczył K. P., że wychodzi z domu, na co K. P., chcąc powstrzymać męża od tego, krzyknęła do niego, że córka nie jest jego. W reakcji na słowa K. P., A. P. (1) odłożył córkę do łóżeczka, zabrał z kuchni nóż, po czym przycisnął K. P. do ściany i przyłożył jej nóż go gardła mówiąc, że ją zabije. Po pewnej chwili A. P. (1) puścił żonę, odłożył nóż, a następnie przewrócił ją na ziemię i zaczął kopać ją po całym ciele.

W październiku 2015r., w trakcie kłótni pomiędzy K. P., która znajdowała się pod wpływem alkoholu a A. P. (1), A. P. (1) zaczął wyzywać K. P. od ścierwojadów, szmat i dziwek, na co K. P. uderzyła go w go otwartą dłońią w twarz, a A. P. (1) uderzył żonę ręką, po czym skuł jej ręce kajdankami z tyłu ciała, w związku z czym K. P. uciekła z mieszkania, a kiedy wróciła do niego, to na jej prośby A. P. (1) rozkuł jej ręce.

Jednego wieczoru w okresie około października/listopada 2015r., A. P. (1) znajdując się pod wpływem alkoholu, zaczął być agresywny i zaczął wyzywać K. P. słowami

powszechnie uznanymi za obelżywe oraz groził żonie, że ją zgwałci, po czym zaczął rzucać rzeczami. W czasie, kiedy A. P. (1) wyszedł do toalety, K. P. wraz z dziećmi uciekła z domu do mieszkania koleżanki A. L. (1). Następnie K. P., bojąc się wrócić sama do domu, pojechała do niego wraz z matką A. E. P., a kiedy weszły do mieszkania, to A. P. (1) zamachnął się na K. P. i chciał ją kopnąć, do czego nie dopuściła matka A. P. (1), odciągając go.

Ponadto, kiedy A. P. (1) znajdował się pod wpływem alkoholu lub narkotyków, często wszczywał awantury, podczas których wyzywał K. P. od "dziwek", "szmat", znieważał, szturchał, popychał oraz wyrzucał za drzwi mieszkania. Zdarzało się, że w trakcie awantur K. P. dzwoniła do matki A. P. (1) i informowała ją o zachowaniu syna, ponadto miały miejsce sytuacje, że w związku z takimi zdarzeniami w miejscu zamieszkania K. P. i A. P. (2), interweniowali funkcjonariusze Policji.

K. P. zamieszkiwała wraz z A. P. (1) do września 2017 r., we wrześniu 2017r. A. P. (1) wyprowadził się z mieszkania.

Po wyprowadzce A. P. (1), K. P. kontaktowała się telefonicznie i spotykała

<p>się z A. P. (1) w celu wykonywania władzy rodzicielskiej nad córką. W trakcie takich spotkań, A. P. (1) krzyczał na K. P., wyzywał ją od "szmat" i kurew", opluwał ją oraz groził jej, że "ją dorwie", "dojedzie ją", "zabije ją", natomiast w rozmowach telefonicznych A. P. (1) wyzywał K. P. od "zakłamanego ś.", "śmiecia", p. (...)", "szmaty", "c. (...)" i mówił jej, że jest "p. (...)".</p> <p>Sytuacje te miały miejsce do dnia 26.06.2018r.</p> <p>A. P. (1) został zatrzymany w dniu 21.12.2018r.</p>			
zeznania świadka K. P.	4-5, 90v., 105, 116-122, 286, 513-515v.		
zeznania świadka M. S. (1)	63-65, 535-535v.		
zeznania świadka A. L. (1)	34v.-35, 516-516v.		
częściowe zeznania świadka E. P.	516v.-517		
raport interwencji policyjnych, raport z rejestru interwencji policji	17-27, 38-53		
prywatny akt oskarżenia wraz z wydrukami smsów i stenogramami rozmów, protokoły oględzin pendrivów z dnia 1.02.2019r. i z dnia 17.04.2019r.	69-86, 296-301, 412-414		
zeznania świadka P. W.	140v.-141		

protokół zatrzymania A. P. (1)	192-193		
b. A. P. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, stwierdzono u niego zaburzenia osobowości, reaktywne zaburzenia adaptacyjne oraz uzależnienie mieszane od alkoholu i narkotyków, brak danych, aby przed popełnieniem zarzucanych mu czynów wprawił się w stan odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które przewidywała lub mógł przewidzieć - brak jest podstaw do kwestionowania jego poczytalności. A. P. (1) posiada prawidłową zdolność do spostrzegania i zapamiętywania i odtwarzania wydarzeń, prezentuje siebie w zdecydowanie lepszym świetle niż ma to miejsce w rzeczywistości.	opinia sądowo-psychiatryczna, opinia sądowo-psychologiczna	361-365, 336-338	
c. A. P. (1) był uprzednio dwukrotnie karany sądowo za przestępstwa z art. 180a kk.	dane o karalności	561-563	
1.1.2.	A. P. (1)	Oskarżony został uznany za winnego tego, że w okresie od września 2015 r. do września 2017 r. znęcał się psychicznie i fizycznie nad osobą nieporadną ze względu na swój wiek –	

		<p>synem swojej żony M. S. (1) poprzez wyzywanie słowami wulgarnymi uznawanymi powszechnie za obelżywe, wszczynanie awantur, znieważanie, bicie po głowie, niszczenie sprzętów, uśmiercenie świnki morskiej (...), a ponadto w dniu 29 maja 2017 r. uderzył ww. pokrzywdzonego po głowie i rzucił nim o ścianę, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu nadgarstka i ręki, powodując u pokrzywdzonego rozstrój zdrowia na okres poniżej 7 dni, tj. czyn z art. 207 § 1a k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>a. A. P. (1) i K. P. pobrali się dnia 21.12.2011r. i zamieszkali wspólnie w mieszkaniu w G. na ul. (...), wraz z nimi zamieszkał też syn K. P., urodzony w dniu (...) - M. S. (1). W dniu (...) urodziła się córka A. P. (1) i K. A. P.. W trakcie trwania małżeństwa A. P. (1) nadużywał alkoholu.</p> <p>A. P. (1) od początku małżeństwa był agresywny i wybuchowy, a jego zachowanie uległo pogorszeniu po urodzeniu</p>	częściowe wyjaśnienia oskarżonego	511v.-512v.	

się córki, kiedy to A. P. (1) nie zaprzestał nadużywania alkoholu lecz dodatkowo jeszcze zaczął zażywać narkotyki.

Od września 2015r. negatywne zachowanie A. P. (1) wobec M. S. (1) nasiliło się, także z uwagi na to, że M. S. (1) zaczął sprawiać trudności wychowawcze. A. P. (1) dopuszczał się takich zachowań zarówno będąc pod wpływem alkoholu lub narkotyków, jak też nie będąc po ich wpływem.

A. P. (1) wyzywał M. S. (1) od "ś., bękartów, oszustów, złodziei, g. (...)", wszczywał mu awantury, podczas których rzucał rzeczami, ponadto znieważał M. S. (1), bił po głowie otwartą dłonią. Zdarzało się, że w okresie zarzutu oskarżony wymuszał na M. S. (1), żeby jadł w innym pomieszczeniu. Nieustalonego dnia w okresie zarzutu, kiedy A. P. (1) znajdował się pod wpływem alkoholu, wszczywał awanturę, podczas której zrzucił klatki ze świnkami morskimi, należącymi do M. S. (1), w związku z czym klatki spadły na podłogę. Na skutek upadku jednej z klatek, świnka morska (...) odniosła obrażenia ciała, wskutek których zdechła.

W dniu 29.05.2017r. podczas jeden z awantur, A. P. (1) uderzył M. S. (1)

po głowie i rzucił nim o ścianę, a M. S. (1) uderzył się w rękę, na skutek czego doznał powierzchownego urazu nadgarstka i ręki, które to obrażenia spowodowały naruszenia czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż siedem dni.			
zeznania świadka M. S. (1)	63-65, 535-535v.		
zeznania świadka K. P.	4-5, 90v., 105, 116-122, 286, 513-515v.		
dokumentacja medyczna M. S.	124-125		
opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	134		
b. A. P. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, stwierdzono u niego zaburzenia osobowości, reaktywne zaburzenia adaptacyjne oraz uzależnienie mieszane od alkoholu i narkotyków, brak danych, aby przed popełnieniem zarzucanych mu czynów wprawił się w stan odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które przewidywała lub mógł przewidzieć - brak jest podstaw do kwestionowania jego poczytalności. A. P. (1) posiada prawidłową zdolność do spostrzegania i zapamiętywania i	opinia sądowo-psychiatryczna, opinia sądowo - psychologiczna	361-365, 336-338	

odtworzenia wydarzeń, prezentuje siebie w zdecydowanie lepszym świetle niż ma to miejsce w rzeczywistości.			
c. A. P. (1) był uprzednio dwukrotnie karany sądownie za przestępstwa z art. 180a kk.	dane o karalności	561-563	
1.1.3.	A. P. (1)	Oskarżony został uznany za winnego tego, że w okresie od 15 lutego 2018 r. do dnia 12 września 2018 r. w G. przy ulicy (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co najmniej dwukrotnie stosował groźby bezprawne wobec A. L. (1), będącej świadkiem w postępowaniu przygotowawczym o sygn. PR 1 Ds. 381.2018 Prokuratury Rejonowej G. – W. w G. w celu wywarcia wpływu na bieg tego postępowania, tj. czyn z art. 245 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
a. W dniu 15.02.2015r. w III KP w G. A. L. (1) złożyła zeznania w sprawie o sygn. PR 1 Ds. 381.2018 Prokuratury Rejonowej G. - W. w G.. Po złożeniu powyższych zeznań do dnia 12.09.2018r. A. L. (1) co najmniej dwukrotnie spotkała A. P. (1) na	zeznania świadka A. L. (1)	147v., 516-516v.	

<p>ulicy (...) w G.. W trakcie jednego z tych spotkań w maju 2018 r., A. P. (1) powiedział do A. L. (1), że "pożałuje tego, że zeznawała". Następnie, nieustalonego dnia w lipcu 2018r., kiedy A. L. (1) szła ulicą (...) w G., a A. P. (1) w tym samym czasie przejeżdżał tą ulicą samochodem, to krzyknął do A. L. (1), że "ma pocięty ryj", ponadto nieustalonego dnia we wrześniu 2018r., nie później niż w dniu 12.09.2018r., kiedy A. P. (1) na ul. (...) w G. ponownie przejeżdżał samochodem obok A. L. (1), to wykonał ręką gest oznaczający strzał z pistoletu.</p>			
<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>511v.-525v.</p>		
<p>protokół przesłuchania świadka A. L. (1)</p>	<p>34-35</p>		
<p>b. A. P. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, stwierdzono u niego zaburzenia osobowości, reaktywne zaburzenia adaptacyjne oraz uzależnienie mieszane od alkoholu i narkotyków, brak danych, aby przed popełnieniem zarzucanych mu czynów wprawił się w stan odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna, opinia sądowo - psychologiczna</p>	<p>361-365, 336-338</p>	

<p>przewidywała lub mógł przewidzieć - brak jest podstaw do kwestionowania jego poczytalności. A. P. (1) posiada prawidłową zdolność do spostrzegania i zapamiętywania i odtwarzania wydarzeń, prezentuje siebie w zdecydowanie lepszym świetle niż ma to miejsce w rzeczywistości.</p>			
<p>c. A. P. (1) był uprzednio dwukrotnie karany sędownie za przestępstwa z art. 180a kk.</p>	<p>dane o karalności</p>	<p>561-563</p>	
<p>1.1.4.</p>	<p>A. P. (1)</p>	<p>Oskarżony został uznany za winnego tego, że w listopadzie 2017 roku w G. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną P. W. poprzez kopnięcie i uderzenie w twarz, tj. czyn z art. 217 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>a. W listopadzie 2017r., kiedy P. W. towarzysko przebywał w mieszkaniu K. P. ul. (...) w G., do mieszkania tego przyszedł A. P. (1), odpychając w wejściu K. P.. Widząc tę sytuację P. W. powiedział do A. P. (1), aby uspokoił się, na co A. P. (1) kopnął P. W., a następnie uderzył go w twarz.</p>	<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>511v.-512v.</p>	

zeznania świadka P. W.	140v.-141		
zeznania świadka K. P.	116-122, 513-515v.		
b. A. P. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, stwierdzono u niego zaburzenia osobowości, reaktywne zaburzenia adaptacyjne oraz uzależnienie mieszane od alkoholu i narkotyków, brak danych, aby przed popełnieniem zarzucanych mu czynów wprawił się w stan odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które przewidywała lub mógł przewidzieć - brak jest podstaw do kwestionowania jego poczytalności. A. P. (1) posiada prawidłową zdolność do spostrzegania i zapamiętywania i odtwarzania wydarzeń, prezentuje siebie w zdecydowanie lepszym świetle niż ma to miejsce w rzeczywistości.	opinia sądowo-psychiatryczna, opinia sądowo - psychologiczna	361-365, 336-338	
c. A. P. (1) był uprzednio dwukrotnie karany sądowo za przestępstwa z art. 180a kk.	dane o karalności	561-563	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia oskarżonego	<p><u>w celu uniknięcia konieczności kopiowania treści rozważań, poniższe rozważania odnoszą się do faktów z punktów 1.1.1a, 1.1.2a, 1.1.3a i 1.1.4a</u></p> <p>Mając na uwadze wiarygodny materiał dowodowy, będący podstawą ustaleń faktycznych, przyznanie się oskarżonego do zarzucanych mu czynów, nie budzi wątpliwości.</p> <p>Za wiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego, w których potwierdził on, że w czasie zamieszkania z żoną nadużywał on alkoholu i zażywał narkotyki, jak również, że miały miejsce awantury, które on powodował, w trakcie tych sytuacji padały</p>	

wyzywiska i groźby pod adresem żony. Sąd oparł się także na wyjaśnieniach oskarżonego co do tego, że skuł on żonę kajdankami oraz, że miały miejsce sytuacje, że opluł on pokrzywdzoną, a także miało miejsce zdarzenie, że przyłożył pokrzywdzonej nóż do szyi.

Jako wiarygodne oceniono też wyjaśnienia oskarżonego, w których stwierdził on, że wszczynał awantury M. S. (1) i nazywał go "głupkiem" oraz "bękartem" oraz bił go po głowie, a ponadto w trakcie jednej z awantur zrzucił klatkę ze świnkami morskimi.

Sąd oparł się także na wyjaśnieniach oskarżonego, w których stwierdził on, że miała miejsce sytuacja, w której doszło do agresji fizycznej z jego strony w stosunku do P. W. w postaci kopnięcia oraz zaistniało zdarzenie, że kiedy po rozstaniu z żoną, mijał A. L. (1) na ulicy, to powiedział coś do niej.

Powyższe wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków K. P., M. S. (1), A. L. (1), P. W. i wiarygodnych zeznaniach E. P., jak również w dokumentach.

Zdaniem Sądu brak pamięci oskarżonego co do szczegółów zdarzeń oraz jego oświadczenia, mogące

		<p>świadczyć o tym, że nie jest on pewny, czy dopuścił się on części opisanych w akcie oskarżenia zachowań, w świetle przyznania się oskarżonego do wszystkich zarzucanych mu czynów, jak również tego, że oskarżony w trakcie przedmiotowych zdarzeń często znajdował się pod wpływem alkoholu lub narkotyków, co niewątpliwie wpłynęło na procesy pamięciowe oskarżonego - nie podważają wiarygodności powyższych wyjaśnień.</p>	
<p>zeznania świadka K. P.</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Pokrzywdzona złożyła obszernie i wyczerpujące zeznania zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem, w których z detalami opisała stosunki panujące w jej małżeństwie w czasie wspólnego zamieszkania z oskarżonym, jak i po jego wyprowadzce z mieszkania, wskazując, że oskarżony znajdując się pod wpływem alkoholu lub narkotyków, wszczywał awantury, wyzywał słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe, znieważał ją, opluwał, szturchał, popychał, przystawił jej nóż do szyi, kopał po całym ciele, wyrzucał za drzwi mieszkania oraz kierował wobec niej groźby karalne. Pokrzywdzona</p>		

podawała przy tym opisy konkretnych sytuacji, w których oskarżony dopuszczał się powyższych zachowań. Pokrzywdzona w swoich zeznaniach starała się jak najbardziej precyzyjnie umiejscowić poszczególne zdarzenia w czasie, wskazując, że nasilenie negatywnych zachowań ze strony oskarżonego nastąpiło po urodzeniu się ich córki i utracie pracy przez oskarżonego oraz opisała, jaki wpływ na nią miały zachowania oskarżonego, także po opuszczeniu przez niego wspólnego mieszkania.

Świadek zeznała również, że o mających miejsce zdarzeniach informowała, często w ich trakcie, matkę oskarżonego oraz opowiadała o nich koleżance A. L. (1), do której po jednym ze zdarzeń uciekła i P. W..

Zeznania pokrzywdzonej są jasne, spójne i znajdują odzwierciedlenie w wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego oraz pozostałych świadków, tj. A. L. (1), M. S. (1), P. W. i wiarygodnych zeznaniach E. P. oraz zgodne są z treścią dokumentów w postaci stenogramów rozmów i wydruków smsów. Świadek konsekwentnie, na przestrzeni całego postępowania podtrzymywała swoje

zeznania, nie zmieniała ich i uczciwie opisywała przebieg mających miejsce zdarzeń, nie dążyła do zwiększenia stopnia winy oskarżonego, oświadczając, że zdarzało się, iż awantury wszczynane były również przez nią. Ponadto świadek przyznała, że przed urodzeniem córki miała problem z alkoholem, a w trakcie sytuacji z kajdankami znajdowała się pod wpływem alkoholu, co zdaniem Sądu dodatkowo przemawia za uczciwością jej zeznań, gdyż pokrzywdzona nie próbowała przestawić siebie jako osoby lepszej, niż w rzeczywistości była.

Wiarygodności tych zeznań nie podważają drobne nieścisłości w zeznaniach złożonych na rozprawie, gdyż w ocenie Sądu wynikają one z upływu czasu od zdarzeń oraz ich wielości, a także ładunku emocjonalnego, które ze sobą niosły dla pokrzywdzonej.

Dodatkowo podkreślenia wymaga również to, że w sporządzonej wobec pokrzywdzonej opinii sądowo - psychologicznej, biegła stwierdziła, że pokrzywdzona posiada prawidłową zdolność do spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania wydarzeń, nie posiada skłonności do kłamstwa lub

	<p>konfabulacji rozumianych jako uzupełnianie brakujących wspomnień informacjami nieprawdziwymi, które możliwie dobrze pasują do całego logicznego ciągu wydarzeń.</p> <p>Powyższa opinia biegłej nie budzi wątpliwości co do wiarygodności, gdyż jest jasna i zupełna oraz sporządzona została przez osobę mającą odpowiednie kwalifikacje zawodowe.</p>	
zeznania świadka M. S. (1)	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Świadek opisał, że oskarżony bardzo często znajdował się pod wpływem alkoholu i wtedy wszczynał jego matce awantury, podczas których wyzywał ją, groził, że ją zabije, wyrzucał z mieszkania, a podczas jednej z takich sytuacji uciekli wraz z matką do jej koleżanki. Świadek zeznał, że oskarżony zawsze opluwał jego matkę, kiedy przychodził pod furtkę domu oraz, kiedy wyzywał ją.</p> <p>Zeznania świadka są jasne, spójne i logiczne, zgodne z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego oraz zeznaniami świadka K. P., A. L. (1), P. W. i wiarygodnymi zeznaniami E. P..</p> <p>Dodatkowo podkreślenia wymaga również to, że</p>	

w sporządzonej wobec świadka opinii sądowo - psychologicznej, biegła stwierdziła, że świadek posiada prawidłową zdolność do spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania wydarzeń, nie posiada skłonności do kłamstwa lub konfabulacji rozumianych jako uzupełnianie brakujących wspomnień informacjami nieprawdziwymi, które możliwie dobrze pasują do całego logicznego ciągu wydarzeń.

Powyższa opinia biegłej nie budzi wątpliwości co do wiarygodności, gdyż jest jasna i zupełna oraz sporządzona została przez osobę mającą odpowiednie kwalifikacje zawodowe.

zeznania świadka A. L. (1)

odnośnie podpunktu a

Świadek opisała sytuację związaną z ucieczką pokrzywdzonej K. P. do jej mieszkania, wskazując, że pokrzywdzona w samych kapciach przysłała do niej wraz z dziećmi i była zdenerwowana, roztrzęsiona i przestraszona, a także opowiedziała jej, że uciekła z domu przed agresją męża, który był pijany. Świadek zeznała także, że po tym zdarzeniu K. P. opowiadała jej, że mąż ją bił, szturczał i znęcał się nad nią. A. L. (1) opisała również, że po wyprowadzce

oskarżonego z mieszkania była świadkiem, kiedy oskarżony znajdując się pod wpływem alkoholu, przyszedł do mieszkania pokrzywdzonej i w trakcie kłótni wyzywał ją.

Zeznania świadka są jasne i logiczne, zostały podtrzymane przez świadka przed Sądem, jak również znajdują potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonej K. P. i świadka M. S. (1).

W ocenie Sądu zeznania świadka stanowią mogą podstawę dla ustaleń faktycznych, mimo, że A. L. (2) była świadkiem tylko jednej sytuacji z udziałem oskarżonego, gdyż uznać można, iż pokrzywdzona przekazała świadkowi, jako swojej przyjaciółce, której ufała, prawdziwy przebieg mających miejsce w jej małżeństwie sytuacji.

Zdaniem Sądu okoliczność, że świadek, przebywając w mieszkaniu pokrzywdzonej, nie widziała żadnych negatywnych zachowań oskarżonego w stosunku do pokrzywdzonej, nie może służyć ustaleniom, że sytuacji takich nie był, gdyż jak wynika z zeznań świadka, odwiedzała ona pokrzywdzoną tylko do około lutego 2016r., a więc przez krótki czas od pierwszego zdarzenia (wrzesień 2015r.), a więc tylko przez

	<p>niewielką przez część okresu objętego aktem oskarżenia, ponadto należy mieć na uwadze, że przestępstwo znęcania się, najczęściej popełniane jest podczas nieobecności osób trzecich, a sprawcy w czasie obecności takich osób, przeważnie powstrzymują się od inkryminowanych zachowań wobec pokrzywdzonych.</p>	
<p>zeznania świadka P. W.</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Świadek opisał zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonej K. P. w czasie, kiedy oskarżony, po wyprowadzce z mieszkania pokrzywdzonej, odbierał córkę, wskazując, że oskarżony pluł pokrzywdzonej w twarz, wyzywał ją i krzyczał, że ją zabije, "dojedzie" i "zajedzie".</p> <p>Zeznania świadka są jasne i spójne, zgodne z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego oraz zeznaniami pokrzywdzonej i zeznaniami świadka M. S. (1).</p>	
<p>częściowe zeznania świadka E. P.</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Sąd oparł się na zeznaniach świadka, złożonych na rozprawie, w których świadek wskazała, że pomiędzy oskarżonym</p>	

	<p>a pokrzywdzoną miały miejsce awantury oraz wyzwiska oraz opisała, że miała miejsce sytuacja, że z uwagi na awanturę w mieszkaniu pokrzywdzonej, zabrała ją i jej dzieci do swojego mieszkania.</p> <p>Powyższe zeznania są jasne i zgodne z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego oraz zeznaniami pokrzywdzonej i świadka M. S. (1).</p>	
<p>raport interwencji policyjnych, raport z rejestru interwencji policji</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Dokumenty te potwierdzają mające miejsce interwencje w miejscu zamieszkania pokrzywdzonej K. P., brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności tego dowodu. Dokumenty te potwierdzają występowanie awantur w mieszkaniu zamieszkiwanym wspólnie przez oskarżonego i pokrzywdzonych. Dokumentacja potwierdza również fakt, że w czasie awantur oskarżony bywał pod wpływem alkoholu.</p>	
<p>prywatny akt oskarżenia wraz z wydrukami smsów i stenogramami rozmów, protokoły oględzin pendrivów z dnia 1.02.2019r. i z dnia 17.04.2019r.</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Dokumenty te potwierdzają, że oskarżony w trakcie rozmów telefonicznych, a także w kierowanych do niej smsach, wyzywał</p>	

	<p>pokrzywdzoną K. P. słowami wulgarnymi, dowody te nie budzą wątpliwości, ich treść nie była kwestionowana przez strony postępowania. Dowody te pomagają w ocenie i weryfikacji części wyjaśnień oskarżonego podkreślających wzajemność nieprawidłowych zachowań A. P. i K. P.. Dowodzą w ocenie Sądu, że to właśnie oskarżony w sposób zdecydowanie bardziej agresywny i opresyjny odnosił się do pokrzywdzonej.</p>	
<p>protokół zatrzymania A. P. (1)</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Dowód ten potwierdza czas i miejsce zatrzymania oskarżonego w niniejszej sprawie, dokument został sporządzony przez uprawnioną osobę w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.</p>	
<p>1.1.2</p>	<p>zeznania świadka K. P.</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Świadek opisała w swoich zeznaniach opisała zachowania oskarżonego w stosunku do jej syna M. S. (1), wskazując, że oskarżony, nawet, kiedy nie znajdował się pod wpływem alkoholu lub narkotyków, wszczynał awantury, wyzywał jej syna od "ścierwojadów" i "bękartów" oraz wielokrotnie uderzał go otwartą dłonią w potylicę. K. P. zeznała, że oskarżony "tępił" jej syna, a</p>

każde zachowanie jej syna wzbudzało w oskarżonym gniew. Świadek opisała także, że w trakcie jednej z awantur oskarżony pchnął jej syna, w wyniku czego jej syn uderzył się ręką, co skutkowało założeniem gipsu. Ponadto świadek potwierdziła zaistnienie zdarzenia, podczas którego oskarżony zrzucił klatkę ze świnką morską (...).

Zeznania są jasne i spójne, były niezmiennie w toku całego postępowania oraz zgodne są z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami świadka M. S. (1) oraz opinią sądowo - lekarską. Zdaniem Sądu zeznania te uwiarygodnia dodatkowo fakt, iż świadek opisując stosunki panujące pomiędzy oskarżonym a jej synem, nie starała się poprawiać wizerunku syna, wskazując wprost, że M. S. (1) sprawiał trudności wychowawcze, co świadczy również o tym, że świadek złożyła uczciwe zeznania.

Dodatkowo podkreślenia wymaga również to, że w sporządzonej wobec pokrzywdzonej opinii sądowo - psychologicznej, biegła stwierdziła, że pokrzywdzona posiada prawidłową zdolność do spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania wydarzeń, nie posiada skłonności

		<p>do kłamstwa lub konfabulacji rozumianych jako uzupełnianie brakujących wspomnień informacjami nieprawdziwymi, które możliwie dobrze pasują do całego logicznego ciągu wydarzeń.</p> <p>Powyższa opinia biegłej nie budzi wątpliwości co do wiarygodności, gdyż jest jasna i zupełna oraz sporządzona została przez osobę mającą odpowiednie kwalifikacje zawodowe.</p>
zeznania świadka M. S. (1)	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Pokrzywdzony w sposób obszerny opisał zachowania oskarżonego wobec niego, w czasie, kiedy zamieszkiwał on z nim wspólnie w mieszkaniu, wskazując, że oskarżony wyzywał go od "ścierwojadów" i "bękartów", wszczywał mu awantury, znieważał go, bił po głowie i niszczył sprzęty znajdujące się w domu. Pokrzywdzony wskazał, że oskarżony bił go z otwartej ręki i wyzywał prawie codziennie, i oczekiwał, że wszystko będzie, jak tego chce oskarżony, przy czym sytuacje te zaczynały się, kiedy oskarżony stwierdził, że w jego ocenie pokrzywdzony zrobił coś niewłaściwie. Pokrzywdzony stwierdził, że sytuacje takie miały miejsce także wtedy, gdy oskarżony był trzeźwy. Świadek zeznał,</p>	

że podczas jednej z awantur oskarżony popchnął go, na skutek czego pokrzywdzony, obił sobie rękę i założono mu gips.

Świadek opisał również zdarzenie, na skutek którego zdechła jego świnka morska (...), wskazując, że będący pod wpływem alkoholu oskarżony, wszczął awanturę, podczas której zaczął rzucać przedmiotami oraz zrzucił klatki ze świnkami morskimi, a świnka morska (...), która była jedną z ulubionych świnek pokrzywdzonego, zdechła po kilku dniach, pomimo prób ratowania jej zdrowia. Podkreślenia dla wypełnienia przez oskarżonego znamion czynu z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt, że Sąd dał wiarę pokrzywdzonemu kiedy wskazał, że zachowanie oskarżonego polegające na zrzuceniu klatek ze świnkami nie było przypadkowe, lecz celowe i dokonane z premedytacją. Oskarżony wg zeznań świadka był świadom więzi M. S. (1) ze świnkami.

Zeznania pokrzywdzonego są jasne, spójne i logiczne, były konsekwentne w toku całego postępowania, jak również znajdują potwierdzenie w wiarygodnym materiale dowodowym, w tym w wiarygodnych

	<p>wyjaśnieniach oskarżonego oraz opinii sądowo - lekarskiej.</p> <p>Dodatkowo podkreślenia wymaga również to, że w sporządzonej wobec świadka opinii sądowo - psychologicznej, biegła stwierdziła, że świadek posiada prawidłową zdolność do spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania wydarzeń, nie posiada skłonności do kłamstwa lub konfabulacji rozumianych jako uzupełnianie brakujących wspomnień informacjami nieprawdziwymi, które możliwie dobrze pasują do całego logicznego ciągu wydarzeń.</p> <p>Powyższa opinia biegłej nie budzi wątpliwości co do wiarygodności, gdyż jest jasna i zupełna oraz sporządzona została przez osobę mającą odpowiednie kwalifikacje zawodowe.</p>	
dokumentacja medyczna M. S.	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Dowody te potwierdzają obrażenia pokrzywdzonego M. S. (1), jakich doznał on w dniu 29.05.2017r., dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby, nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności.</p>	
opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Na podstawie tego dowodu ustalono, jakiego rodzaju</p>	

	<p>obrażeń ciała doznał pokrzywdzony M. S. (1) w dniu 29.05.2017. oraz na jaki czas obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonego. Opina jest jasna i zupełna, sporządzona została przez osobą dysponującą fachową wiedzą.</p>	
1.1.3	<p>zeznania świadka A. L. (1)</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Świadek opisała, że po złożeniu zeznań w sprawie pokrzywdzonej K. P., kiedy w maju 2018r. spotkała ona oskarżonego na ulicy, to powiedział jej, że pożałuje, że zeznawała, a następnie w lipcu 2018r. i wrześniu 2018r., kiedy oskarżony mijał ją na ulicy, jadąc samochodem, to za pierwszym razem krzyknął do niej, że ma "pocięty ryj", a za drugim - pokazał ręką, że jest odstrzelona. Świadek oświadczyła, że według niej sytuacje te miały związek ze złożeniem przez nią zeznań, gdyż oskarżony nie miał innego powodu, aby tak się zachować.</p> <p>Zeznania świadka są jasne i logiczne, zostały podtrzymane przed Sądem, a także znajdują potwierdzenie w wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego. W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, brak jest podstaw do podważenia</p>

		<p>zeznań świadka co do tego, że przedmiotowe zachowania oskarżonego wynikały z innych okoliczności niż złożenie zeznań przez A. L. (1).</p>	
<p>protokół przesłuchania świadka A. L. (1)</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Dowód ten potwierdza fakt złożenia w dniu 15.02.2018r. zeznań przez pokrzywdzoną, w sprawie PR 1 Ds. 381.2018, dokument ten został sporządzony przez uprawnioną osobę w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.</p>		
<p>1.1.4</p>	<p>zeznania świadka K. P.</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Świadek opisała, że w listopadzie 2017r., kiedy otworzyła drzwi mieszkania oskarżonemu, to w wejściu on popchnął ją z taką siłą, że "przeleciała" ona przez przedpokój, a potem oskarżony wszedł do kuchni i uderzył P. W. w głowę, a potem kopnął go.</p> <p>Zeznania świadka są jasne i spójne, a ponadto znajdują potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego P. W. oraz wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego.</p> <p>Drobne nieścisłości w szczegółach zdarzenia nie mają wpływu na ocenę wiarygodności powyższych zeznań, gdyż</p>	

		<p>wynikają z upływu czasu od zdarzenia.</p> <p>Dodatkowo podkreślenia wymaga również to, że w sporządzonej wobec pokrzywdzonej opinii sądowno - psychologicznej, biegła stwierdziła, że pokrzywdzona posiada prawidłową zdolność do spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania wydarzeń, nie posiada skłonności do kłamstwa lub konfabulacji rozumianych jako uzupełnianie brakujących wspomnień informacjami nieprawdziwymi, które możliwie dobrze pasują do całego logicznego ciągu wydarzeń.</p> <p>Powyższa opinia biegłej nie budzi wątpliwości co do wiarygodności, gdyż jest jasna i zupełna oraz sporządzona została przez osobę mającą odpowiednie kwalifikacje zawodowe.</p>	
<p>zeznania świadka P. W.</p>	<p>odnośnie podpunktu a</p> <p>Świadek opisał, że kiedy jednego dnia w listopadzie 2017r. przebywał w mieszkaniu pokrzywdzonej, to oskarżony wszedł do mieszkania odpychając w wejściu K. P., a na uwagę świadka, aby się uspokoił, kopnął go, a następnie uderzył w twarz.</p> <p>Zeznania świadka są jasne i spójne, znajdują</p>		

	potwierdzenie wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego oraz zeznaniach świadka K. P..	w	
1.1.1	opinia sądowo-psychiatryczna, opinia sądowo - psychologiczna	<p><u>w celu uniknięcia konieczności kopiowania treści rozważań, poniższe rozważania odnoszą się do faktów z punktów 1.1.1b, 1.1.2b, 1.1.3b i 1.1.4b</u></p> <p>Dowody te służyły ustaleniu obecnego i w chwili zdarzenia stanu zdrowia psychicznego oskarżonego oraz jego uwarunkowań psychologicznych. Opinie zostały sporządzone przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą, opinie są jasne, a ich wnioski nie budzą wątpliwości.</p>	
1.1.1	dane o karalności	<p><u>w celu uniknięcia konieczności kopiowania treści rozważań, poniższe rozważania odnoszą się do faktów z punktów 1.1.1c, 1.1.2c, 1.1.3c i 1.1.4c</u></p> <p>Na podstawie tego dowodu ustalono, że oskarżony był uprzednio karany sądowo oraz za jakie przestępstwo, dokument został sporządzony przez uprawnioną osobę w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.</p>	
<p>0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</p>			

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia oskarżonego	<p><u>w celu uniknięcia konieczności kopiowania treści rozważań, poniższe rozważania odnoszą się do faktów z punktów 1.1.1a, 1.1.2a, 1.1.3a i 1.1.4a</u></p> <p>Za niewiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie, w których oświadczył on, że nie bił żony i nie wyrzucał jej z mieszkania, a które to wyjaśnienia są oczywiście sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej K. P. i zdaniem Sądu służyć miały one obniżeniu stopnia winy oskarżonego.</p> <p>Za niewiarygodne uznano także wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie, w których stwierdził on, że zakuł żonę w kajdanki, gdyż znajdowała się ona pod wpływem alkoholu i rzuciła się na niego, a on chciał wyjść z córką na spacer. Wyjaśnienia te są oczywiście sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej K. P. i w ocenie Sądu służyć miały one obniżeniu stopnia winy oskarżonego.</p> <p>Za niewiarygodne uznano również wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania</p>	

		<p>przygotowawczego, gdyż są one oczywiście sprzeczne z wiarygodnym materiałem dowodowym, ponadto sam oskarżony nie podtrzymał ich przed Sądem.</p>
<p>częściowe zeznania świadka E. P.</p>	<p><u>w celu uniknięcia konieczności kopiowania treści rozważań, poniższe rozważania odnoszą się do faktów z punktów 1.1.1a i 1.1.2a</u></p> <p>Za niewiarygodne uznał Sąd zeznania świadka - matki oskarżonego, złożone w toku postępowania przygotowawczego, gdyż jak wynika z ich treści świadek, w przeważającym zakresie, złożyła je w oparciu o relację oskarżonego, nie była natomiast naocznym świadkiem zdarzeń, a oskarżony w sposób oczywisty przekazał świadkowi wersję zdarzeń korzystną dla siebie, w celu zbudowania linii obrony na dalszym etapie postępowania. Ponadto z treści zeznań E. P., w tym z kwestionowania faktu, że oskarżony nie jest osobą zdolną do uderzenia żony, czy też twierdzeń, że zaprzestał on spożywania alkoholu (co stoi w sprzeczności także z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego), a także podkreślania faktu nadużywania alkoholu</p>	

przez pokrzywdzoną, co miało stanowić zarzewia awantur, wynika, że zeznania te miały na celu polepszenie sytuacji procesowej oskarżonego i stanowić miały potwierdzenie jego linii obrony.

Za niewiarygodne uznał Sąd zeznania świadka, złożone przed Sądem, w których oświadczyła ona, że oskarżony odstawił alkohol, a przyczyną konfliktów było spożywanie alkoholu przez pokrzywdzoną K. P.. Ponadto jako niewiarygodne ocenić należy zeznania świadka co do tego, że zachowanie oskarżonego w stosunku do M. S. (1) wynikało tylko z potrzeby egzekwowania wykonywania przez pokrzywdzonego codziennych obowiązków. Powyższe zeznania są oczywiście sprzeczne z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego oraz z zeznaniami pokrzywdzonych K. P. i M. S. (1) i zdaniem Sądu świadek, składając zeznania tej treści działała w interesie oskarżonego, chcąc uchronić go przed odpowiedzialnością karną za popełnione czyny.

Odnosząc się do całości zeznań E. P. uznać należy, że zeznania te są skrajnie subiektywne w ocenie zachowań oskarżonego oraz wynika z nim,

	<p>że świadek przerzuca całą odpowiedzialność za negatywne zachowania oskarżonego na pokrzywdzonych, którzy mieli niejako prowokować oskarżonego do takich zachowań.</p>	
zeznania świadka M. M.	<p><u>w celu uniknięcia konieczności kopiowania treści rozważań, poniższe rozważania odnoszą się do faktów z punktów 1.1.1a i 1.1.2a</u></p> <p>Zdaniem Sądu zeznania świadka nie mogą stanowić podstawy dla ustaleń faktycznych w sprawie, gdyż świadek nie był naocznym świadkiem sytuacji, mających miejsce w mieszkaniu K. P., tylko słyszał je, przebywając w swoim mieszkaniu i dokonywał ich interpretacji na podstawie odgłosów dobiegających z mieszkania K. P., a w sposób oczywisty nie jest możliwe, aby świadek słyszał wszystko, co działo się w mieszkaniu pokrzywdzonej, zwłaszcza, że jak wskazał, starał się nie słuchać tego, co dzieje w jej mieszkaniu. Co prawda świadek opisał w zeznaniach sytuację związaną z zakuciem pokrzywdzonej K. P. w kajdanki, jednakże pozostałe okoliczności tego zdarzenia zostały przedstawione przez świadka w sposób niezgodny z zeznaniami pokrzywdzonej, tym</p>	

bardziej, że świadek wskazał, że bezpośrednio przed tym zdarzeniem pokrzywdzona miała grozić oskarżonemu nożem, natomiast sytuacja z nożem miała miejsce zupełnie innego dnia. Świadek opisał też, że słyszał, jak pokrzywdzony M. S. (1) krzychał w mieszkaniu, że matka złamała mu rękę, chcąc zabrać komputer, co nie znajduje potwierdzenia w wiarygodnym materiale dowodowym, jak również z żaden sposób nie przystaje do relacji zdarzenia dokonanej przez pokrzywdzonego i pokrzywdzoną, dlatego też, nie sposób ustalić, o jakiej sytuacji zeznawał świadek.

Zdaniem Sądu fakt, że świadek wskazał, że pokrzywdzony M. S. (1) nie skarżył się na zachowanie oskarżonego, nie może świadczyć o tym, że oskarżony nie dopuszczał się negatywnych zachowań wobec niego. Świadek był sąsiadem pokrzywdzonego, a więc nie był dla niego bliską osobą, której pokrzywdzony zwierzałby się lub też informował o swoich problemach.

Za niewiarygodne uznać należy zeznania świadka co do jego wskazań, że oskarżony po narodzinach dziecka przestał pić, gdyż zeznania te są oczywiście

	sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonych i wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego.	
zeznania świadka M. F.	Zeznania świadka nie wnoszą żadnych nowych okoliczności przydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek potwierdził w zeznaniach fakt policyjnych interwencji w mieszkaniu pokrzywdzonej, jednak nie opisał ich szczegółów, gdyż nie uczestniczył w nich.	
zeznania świadków M. W. i M. L.	Zeznania świadków są nieprzydane dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadkowie ci nie pamiętali przebiegu interwencji przeprowadzanych w mieszkaniu pokrzywdzonej K. P..	
zeznania świadka J. F.	Zeznania świadka nie wnoszą żadnych okoliczności przydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek ten oświadczył, że do jego mieszkania nie dochodziły żadne odgłosy z mieszkania pokrzywdzonej K. P., a mieszkał naprzeciwko pokrzywdzonej. Zdaniem Sądu fakt, że świadek nie widział, czy też nie słyszał żadnych sytuacji mogących świadczyć o negatywnym zachowaniu oskarżonego, nie może służyć przyjęciu, że sytuacje takie nie	

	<p>miały miejsca, gdyż zdarzenia te miały miejsce głównie w mieszkaniu pokrzywdzonej, z którym nie graniczyło mieszkanie świadka, ponadto zgodnie z twierdzeniami świadka, pracował on po 12 godzin dziennie, co dodatkowo ograniczało możliwość dostrzeżenia sytuacji z życia pokrzywdzonej.</p>		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czynu z art. 207 § 1 kk dopuszcza się ten, kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy.</p> <p>Przypisane oskarżonemu zachowania niewątpliwie uznać należy za znęcanie się zarówno fizyczne, gdyż zachowania te prowadziły do bólu fizycznego i bólu psychicznego pokrzywdzonej K. P..</p>			

Zachowania oskarżonego prowadziły do powyższych skutków pod względem obiektywnym, jak i subiektywnym, co wynika wprost z zeznań pokrzywdzonej, która wskazała, że zachowania oskarżonego powodowały, że czuła się upokorzona, bezradna i gorsza, ponadto do obecnej chwili odczuwa skutki tych wydarzeń. Nie ulega też wątpliwości, że pokrzywdzona jako żona oskarżonego, była dla niego osobą najbliższą. Analiza zachowania oskarżonego i ustalonego stanu faktycznego wymagało zmiany opisu czynu. Sąd wyodrębnił w opisie czynu fakt opuszczenia przez oskarżonego mieszkania we wrześniu 2017 r. W ocenie Sądu jednak negatywne zachowanie oskarżonego wobec pokrzywdzonej nie uległo w wielkim stopniu osłabieniu. Doszło do zaostżenia zachowań polegających na kierowaniu wyzwisk, opluwaniu. W ocenie Sądu relacja stron i częstość zachowań nadal uzasadniała postrzeganie zachowania A. P. (1) w kontekście znamion występku znęcania się z art. 207 § 1 k.k. K. P. mimo tego, że nie mieszkała z oskarżonym to nadal była jego żoną, była zmuszona spotykać się z nim w sprawach dotyczących wspólnego dziecka (córka stron

<p>przez krótki okres była pod opieką oskarżonego bez zgody pokrzywdzonej). Ten stosunek zależności między stronami uzasadnia, żeby nie wyodrębnić zachowań oskarżonego jako wyczerpujących znamiona innych występków kwalifikowanych m.in. z art. 190a § 1 k.k., art. 217 § 1 k.k. i inne, zaś przepis art. 207 § 1 k.k. w pełni odzwierciedla całościową ocenę zachowania A. P. (1) w okresie od września 2015 r. do 26 czerwca 2018 r.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	II	A. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czynu z art. 207 § 1a kk dopuszcza się ten, kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą nieporadną ze względu na jej wiek, stan psychiczny lub fizyczny.</p> <p>Przypisane oskarżonemu zachowania niewątpliwie uznać należy za znęcanie się zarówno fizyczne, gdyż zachowania te prowadziły do bólu fizycznego i bólu psychicznego pokrzywdzonego M. S. (1). Zachowania oskarżonego prowadziły do powyższych</p>			

skutków pod względem obiektywnym, jak i subiektywnym, co wynika wprost z zeznań pokrzywdzonego, który wskazał, że w czasie wspólnego zamieszkania z oskarżonym odczuwał przed nim strach, a śmierć świnki morskiej G., którą spowodował oskarżony, spowodowała w pokrzywdzonym smutek, ponadto pokrzywdzony do obecnej chwili odczuwa skutki zachowań oskarżonego. Fakt, że pokrzywdzony w trakcie zdarzeń nie miał ukończonych 15 lat, nakazuje przyjęcie kwalifikacji art. 207 § 1a kk, gdyż pokrzywdzony był osobą nieporadną ze względu na wiek. Na ową nieporadność ze względu na wiek pokrzywdzonego wskazuje zresztą cały zgromadzony materiał dowodowy.

Jednocześnie wskutek zachowania oskarżonego w dniu 29.05.2017r. M. S. (1) odniósł obrażenia ciała w postaci powierzchownego urazu nadgarstka i ręki, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia pokrzywdzonego na okres poniżej siedmiu dni, a więc skutki określone w art. 157 § 2 kk. W efekcie uznać należało, iż działanie oskarżonego jednocześnie wypełniło także znamiona przestępstwa

kwalifikowanego z art. 157 § 2 kk.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał także znamiona czynu z art. 35 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt, z tym, że Sąd przypisując oskarżonemu w/w przestępstwo zastosował art. 4 § 1 kk, z uwagi na to, że przepisy powyższej ustawy obowiązują w chwili czynu były względniejsze dla oskarżonego.

Podkreślenia wymaga również, że zachowanie oskarżonego zakończyło się już po wejściu w życie przepisu art. 207 § 1a k.k. i nie zachodziła konieczność w kontekście tego przepisu sięgnięcie po reguły stosowania ustawy względniejszej dla sprawy.

Nie ulega wątpliwości, że działanie oskarżonego polegające na zrzuceniu na podłogę klatki, w której znajdowała się świnka morska, spowodowało uśmiercenie tego zwierzęcia, a które zdechło po kilku dniach wskutek odniesionych obrażeń po upadku na podłogę, wyczerpało znamiona powyższego czynu, a więc bezsprzecznie przyjąć można, że skutkiem działania oskarżonego była śmierć zwierzęcia. Oczywistym jest, że w sprawie nie zaistniały okoliczności wskazane w

art. 6 ust. 1 i art. 33 ustawy o ochronie zwierząt, które odnoszą się do warunków i okoliczności, w których uśmiercenie zwierzęcia jest możliwe. W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem ocenianym tak jak opisał je przed Sądem M. S. (1), co najmniej godził się, że wskutek zrzucania z dużą siłą i na duże odległości klatek ze zwierzętami tak małymi jak świnka morska, może doprowadzić do śmierci zwierząt. Skutek ten zresztą nastąpił. Nie przekreśla tej oceny fakt późniejszej próby odratowania zwierzęcia (nieskutecznej i nieprofesjonalnej – brak bowiem dowodów na wizytę u weterynarza). Podkreślić również należy, że w świetle dorobku orzecznictwa i doktryny nie ma wątpliwości, że znęcanie się na inną osobą może polegać również na kierowaniu przemocy wobec zwierzęcia (bądź jego uśmiercenie) co uzasadnia kumulatywną kwalifikację art. 207 § 1a k.k. i art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt (tak m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach w sprawie II AKa 199/06). Wymogiem jest ustalenie, że oskarżony swoim zachowaniem skierowanym względem zwierzęcia miał świadomość oddziaływania na wolę i

świadomość pokrzywdzonego. W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że oskarżony miał świadomość dużej więzi pokrzywdzonego oraz świnek morskich (świnę G. pokrzywdzony opisywał w zeznaniach z pokoju niebieskiego jako ulubioną). Oskarżony działał również z premedytacją i we wzburzeniu rozrzucał klatki ze zwierzętami. Zachowanie to nastąpiło w obecności M. S. (1), który odbierał to jako czyn popełniony specjalnie.

Reasumując zachowanie oskarżonego względem M. S. (1) należało zakwalifikować jako występki z art. 207 § 1a k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	III	A. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czynu z art. 245 kk dopuszcza się ten, kto używa przemocy lub groźby bezprawnej w celu wywarcia wpływu na świadka, biegłego, tłumacza, oskarżyciela lub oskarżonego lub w			

związku z tym narusza jego nietykalność cielesną.

Groźbą bezprawną jest z kolei, zgodnie z treścią art. 115 §12 kk, m. in. groźba, o której mowa w art. 190 kk, tj. groźba popełnienia przestępstwa na szkodę innej osoby, jeżeli wzbudza ona w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. W ocenie Sądu słowa wypowiedziane przez oskarżonego wobec pokrzywdzonej A. L. (1) oraz skierowany w stosunku do niej gest ręką niewątpliwie należy potraktować jako groźby określone w art. 190 § 1 kk, albowiem użyte przez oskarżonego stwierdzenia oraz gest mający symbolizować oddanie strzału z broni palnej, niewątpliwie należy potraktować jako groźby popełnienia na szkodę A. L. (1) przestępstw uszkodzenia ciała i pozbawienia życia. Ze wskazanych już wyżej względów należy również uznać, iż groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę ich spełnienia. W ocenie Sądu uzasadniona obawa wystąpiła w tym wypadku zarówno pod względem subiektywnym, albowiem pokrzywdzona przyznała wyraźnie, że obawiała się oskarżonego, jak i pod względem obiektywnym. Mając na uwadze narastający konflikt

pomiędzy oskarżonym a przyjaciółką pokrzywdzonej - K. P., używanie przez oskarżonego alkoholu i narkotyków i jego agresywne zachowanie pod wpływem tego rodzaju środków, zdaniem Sądu A. L. (1) mogła realnie obawiać się, że groźby będą spełnione, i jej obawa była uzasadniona w rozumieniu art. 190 § 1 kk. Skoro oskarżony używał tak sformułowanych gróźb bezprawnych w celu wywarcia na A. L. (1) jako świadka w toku postępowania przygotowawczego PR 1 Ds. 381.2018, prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową G.-W. w G. wpływu poprzez zmianę zeznań tego świadka złożonych uprzednio w toku tego postępowania, to takie zachowanie oskarżonego wypełniło wszystkie znamiona występkę określonego w art. 245 kk.

Kwalifikację prawną przedmiotowego czynu uzupełnia art. 12 § 1 kk, albowiem zachowanie oskarżonego nie miało charakteru jednorazowego, groźby były kierowane kilkukrotnie i zdaniem Sądu zachowania te były podjęte w wykonaniu z góry powziętego, wskazanego wyżej zamiaru, i w krótkich odstępach czasu, w ciągu kilku dni. W konsekwencji

zasadne jest uznanie zachowania oskarżonego jako przestępstwa ciągłego.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	IV	A. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czynu z art. 217 § 1 kk dopuszcza się ten, kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność. Niewątpliwym jest, że oskarżony, kopnąwszy i uderzywszy w twarz pokrzywdzonego P. W., naruszył jego nietykalność cielesną.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. P. (1)	I	I	<p>Na podstawie art. 207 § 1 kk, wymierzono oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stosunkowo długi okres, przez jaki oskarżony dopuszczał się przypisanych mu zachowań, - działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu i narkotyków, - fakt, że oskarżony dopuszczał się przypisanych mu zachowań w obecności małoletnich dzieci.

Zdaniem Sądu uprzednia karalność jest drugorzędną i nieprzeważającą okolicznością obciążającą, gdyż oskarżony karany był za przestępstwa innego rodzaju niż przypisane mu w niniejszej sprawie, a ponadto wyroki zapadły już po dacie czynów objętych aktem oskarżenia.

Jako okoliczności łagodzące uznał Sąd:

- przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu,
- wyrażenie skruchy za swoje zachowanie i przeproszenie pokrzywdzonej,
- podjęcie terapii w związku z uzależnieniem od środków psychoaktywnych.
- ogólna, pozytywna zmiana w zachowaniu dostrzeżona przez Sąd w toku postępowania sądowego.

Podkreślenia wymaga, że oskarżony począwszy od pierwszej rozprawy prezentował skruchę i świadomość naganności swojego zachowania. W ocenie Sądu postawę tę należy traktować jako szczerą. Ta ocena znalazła odzwierciedlenie w każdej z kar i wymiarze kary łącznej zaś orzeczone kary w ocenie Sądu stanowią szansę dla oskarżonego.

			<p>Wbrew jednak woli oskarżonego, Sąd nie widział żadnej możliwości, przy tak ustalonym stanie faktycznym na wymiarzenie kary pozbawienia wolności pozwalającej na warunkowe zawieszenie jej wykonania. Nawet bowiem największa zmiana w życiu i postawie oskarżonego nie przekreśla czynów i krzywd jakich dopuścił się i wyrządził w przeszłości. Uwaga ta odnosi się do wszystkich elementów prawnokarnej reakcji za zarzucane oskarżonemu przestępstwa.</p>
A. P. (1)	II	II	<p>Przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk na podstawie art. 207 § 1a kk, wymierzono oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stosunkowo długi okres, przez jaki oskarżony dopuszczał się przypisanych mu zachowań, - działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu i narkotyków, - fakt, że zachowanie oskarżonego doprowadziło do

			<p>uszkodzenia ciała pokrzywdzonego</p> <ul style="list-style-type: none"> - konieczność oddania wielości naruszonych norm prawa karnego. <p>Jako okoliczności łagodzące uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, - wyrażenie skruchy za swoje zachowanie, - podjęcie terapii w związku z uzależnieniem od środków psychoaktywnych.
A. P. (1)	III	III	<p>Na podstawie art. 245 kk, wymierzono oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążające uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - powtarzający się, wielokrotny charakter działania oskarżonego, - fakt, że oskarżony dopuścił się swoich zachowań wobec osoby słabszej fizycznie, wiedząc, że okoliczność ta spowoduje u niej obawę o swoje życie i zdrowie. <p>Jako okoliczności łagodzące uznał Sąd:</p>

			<ul style="list-style-type: none"> - przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, - wyrażenie skruchy za swoje zachowanie.
A. P. (1)	IV	IV	<p>Na podstawie art. 217 § 1 kk, wymierzono oskarżonemu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Wymiar kary uwzględnia okoliczności wskazane w art. 53 § 1 kk.</p> <p>Jako okoliczności obciążającą uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fakt, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu zachowania bez żadnego racjonalnego powodu. <p>Zdaniem Sądu uprzednia karalność jest drugorzędną i nieprzeważającą okolicznością obciążającą, gdyż oskarżony karany był za przestępstwa innego rodzaju niż przypisane mu w niniejszej sprawie.</p> <p>Jako okoliczności łagodzące uznał Sąd:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, - wyrażenie skruchy za swoje zachowanie, - fakt, że pokrzywdzony na skutek działania oskarżonego nie odniósł żadnych obrażeń ciała.

A. P. (1)	V	I, II, III, IV	<p>Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu w ich miejsce karę łączną roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę łączną w wymiarze od 10 miesięcy (wyższa z podlegających łączeniu kar) do 2 lat pozbawienia wolności (suma łączonych kar jednostkowych). Sąd określając wymiar kary łącznej zastosował zasadę częściowej absorpcji, biorąc pod uwagę, iż pomiędzy przypisanymi oskarżonemu czynami zachodzi w pewnym zakresie związek czasowy, albowiem zostały one popełnione na przestrzeni od września 2015r. do września 2018 r. Pomędzy przedmiotowymi czynami istnieje swoistego rodzaju związek przedmiotowy, albowiem trzeci z nich został popełniony niejako w konsekwencji złożenia przez K. P. zawiadomienia o dwóch pierwszych czynach. Z drugiej strony są to trzy różnego rodzaju przestępstwa, skierowane przeciwko odmiennym dobrom prawem chronionym, tak więc brak pomiędzy nimi ścisłego związku przedmiotowego, co przemawiało przeciwko zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. W</p>
-----------	---	----------------	--

			<p>ocenie Sądu wymiar orzeczonej kary łącznej w sposób prawidłowy uwzględnia wskazane wyżej okoliczności.</p> <p>Mając na uwadze wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności brak było możliwości warunkowego zawieszenia jej wykonania.</p>
A. P. (1)	VII	I, II	<p>Na podstawie art. 46 § 2 kk zasądzono od oskarżonego tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę na rzecz pokrzywdzonych: K. P. nawiązkę w kwocie 5000 zł, M. S. (1) nawiązkę w kwocie 2000 zł.</p> <p>Pokrzywdzeni w niniejszej sprawie w związku ze skutkami zachowań oskarżonego ponieśli krzywdy, związaną z odniesionymi obrażeniami ciała skutkującymi naruszeniem czynności narządu ciała (M. S. (1)) oraz w sferze psychicznej. Określając wysokość nawiązki Sąd miał na uwadze charakter i natężenie naruszenia czynności narządu ciała pokrzywdzonego M. S. (1), długość trwania tych naruszeń oraz wpływ działań oskarżonego na psychikę pokrzywdzonych.</p>
A. P. (1)	VIII	I, II	<p>Na podstawie art. 41a § 1 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego zakaz kontaktowania się i</p>

			<p>zbliżania się do pokrzywdzonych K. P. i M. S. (1) na odległość mniejszą niż 50 metrów na okres 3 lat. Potrzeba zastosowania tych środków wynika z charakteru przestępstw przypisanych oskarżonemu i mają one na celu ochronę pokrzywdzonych przed osobą oskarżonego związaną z przypisanym mu wcześniejszym zachowaniem. Wymiar czasowy stosowania przedmiotowych środków Sąd określił na trzy lata uznając, iż niezbędne jest to dla zapewnienia wskazanej wyżej ochrony pokrzywdzonym.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. P. (1)	VI	V	<p>Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 21 listopada 2018 r. godz. 09:45 do 30 lipca 2019 r. godz. 14:20 przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się</p>

		jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.
inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IX	Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty, uznając, że ich poniesienie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.	
Podpis		